

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111223771
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111223771.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľa V. W., bytom K.-K., K. J. XX, proti odporcovi M. M. B., P.B., K. XX, K., IČO: XX XXX XXX, o neplatnosť výpovede zo zmluvy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 13C/220/2011-60 z 10.12.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že s touto výpoveďou nesúhlasí, domnieva sa, že je v rozpore so zákonom. Podľa neho v tejto výpovedi nebol uvedený dôvod výpovede, pričom odporca v nej uvádza, že pokiaľ podpíše dodatok k uzavretej zmluve o minimálnom odbere 12 m³, vodu môže ďalej odoberať. Odporcovi listom zo dňa 18.3.2011 oznámil, že on pitnú vodu odoberá, ale ňou neplytvá a šetrí. Na svojej nehnuteľnosti odoberá len niekoľko stoviek litrov ročne. Nemá ani splachovacie WC, ani kúpeľňu a pitnú vodu používa len na varenie a pitie. Odporca však z vodomeru odčítava len m³, a preto klamlivo tvrdí, že navrhovateľ vodu neodoberá.

Z dokazovania a to z písomného súhlasu s výpoveďou a trvaní na jej platnosti, predloženého súdu navrhovateľom, súd zistil, že navrhovateľ nesúhlasil s touto výpoveďou z toho dôvodu, že on vodu odoberá len v najnutnejšom množstve len na varenie a pitie, pričom poukázal na to, že Všeobecné obchodné podmienky nie sú súčasťou jeho zmluvy a on s nimi nikdy nesúhlasil, a preto podľa nich odporca nemôže zmluvu vypovedať.

Odporca písomne oznámil navrhovateľovi dňa 6.4.2011, že vzhľadom k tomu, že Všeobecné obchodné podmienky navrhovateľom neboli podpísané, považuje odporca výpoveď zo dňa 7.3.2011 za bezpredmetnú. Súčasne zaslal navrhovateľovi novú výpoveď zmluvy s tým, že navrhol navrhovateľovi, že ak má záujem o odber vody, je možné uzatvoriť dodatok ku zmluve, kde sa kupujúci zaväzuje odoberať počas fakturačného obdobia vodu v minimálnom množstve 12 m³ na odbernom mieste.

Z výpovede zo zmluvy č. XXXX/XX datovanej dňa 7.4.2011, predloženej navrhovateľom, súd zistil, že odporca mu predmetnú zmluvu vypovedal podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zmluva mala zaniknúť ku dňu 30.9.2011.

Navrhovateľ ďalej predložil súdu jeho písomné oznámenie odporcovi zo dňa 30.8.2011, že s touto výpoveďou nesúhlasí, keď aj z výpovede navrhovateľa bolo súdu preukázané, že posledné 3 roky mal odber pitnej vody menší ako 1 m³, bolo to z toho dôvodu, že šetril vodou, vo svojom rodinnom dome má len suché WC, vodu nepoužíval teda na splachovanie, ani polievanie záhrady.

Súd citoval § 4 ods.3, 4, § 21, § 24 zák.č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a dôvodil, že podľa ust. § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

V tomto zákonom ustanovení ide o spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je nepretržitá alebo opakovaná činnosť, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Pre výpoveď zákon nepredpisuje žiadnu formu. Uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty danej ku koncu kalendárneho štvrtroka výpoveď nadobúda účinnosť a záväzok vyplývajúci zo zmluvy zaniká.

Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že navrhovateľ ako odberateľ mal s odporcom uzavretú zmluvu č. 1844/04 o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd podľa zák.č. 442/2002 Z.z. Odberným miestom bola nehnuteľnosť vlastnicky patriaca navrhovateľovi v obci A. Č.. XX. Keďže mal navrhovateľ v rokoch 2006 až 2011 nulový odber pitnej vody, odporca ho písomne upozornil na to, že má nulovú spotrebu vody a že je podľa uzavretej zmluvy povinný vodu odoberať. Keďže navrhovateľ mal aj po písomnej výzve odporcu naďalej spotrebu vody 0 m³, dal mu odporca dňa 7.4.2011 výpoveď z uzavretej zmluvy podľa ust. § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže zmluvu mal navrhovateľ s odporcom uzavretú na dobu neurčitú na nepretržitú alebo opakovanú činnosť (dodávka pitnej vody, odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie, odvádzanie vody z povrchového odtoku) a z uzavretej zmluvy ani zo zákona nevyplýval spôsob výpovede tejto zmluvy. Týmto spôsobom ukončil odporca záväzkový vzťah s navrhovateľom podľa názoru súdu v súlade s právnymi predpismi. Súd prihliadol aj k tomu, že odporca mal nemalé náklady na udržiavanie odberného miesta navrhovateľa v obci A., pričom navrhovateľova spotreba vody bola dlhodobou nulová, čiže navrhovateľ odporcovi na tieto náklady neprispel žiadnou sumou. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol ako bezdôvodný.

V podanom odvolaní žiadal navrhovateľ napadnutý rozsudok zmeniť v celom rozsahu a vyhovieť návrhu a to podľa § 205 ods.2 písm.d/, f/ O.s.p. Súd prvého stupňa odmietal jeho charakteristiku odberateľa a prijal to tak, ako kvalifikoval odporca „iba ten je odberateľom, kto odoberá vodu v množstve merateľnom iba v m³“, lebo to je omyl, takýto údaj nemožno nájsť v žiadnom predpise. Za posledné 3 roky on mal odber pitnej vody menšej ako 1m³, ale vodu odoberal. Zmluva o dodávke vody č. 1844/04, ktorú uzavrel on a odporca dňa 20.2.2004 zanikla písomnou výpoveďou kupujúceho uplynutím 30 dňovej lehoty odo dňa jej doručenia druhej strane, v uvedenom článku niet zmienky o možnosti výpovede zo strany odporcu. Ich záväzkový vzťah sa spravoval Obchodným zákonníkom. On nebol atraktívny pre odporcu, lebo ak by bol atraktívny, mal by odoberať vodu za minimálne 349,20 €, resp. nad túto sumu, lebo potom by doplácaval na ňu. Zákon č. 442/2002 Z.z. zdôrazňuje, že dodávka vody je službou vo verejnom záujme, vodárne majú mať zisk, to je pravda, lebo sú podnikateľským subjektom. Nemôžu sa však vyhnúť povinnosti dodávať vodu každému žiadateľovi, ak aj odoberá nelimitované množstvo vody. Odporca mu stále fakturoval 0,0 € za vodu. Nemal paušál.

Vo vyjadrení odporcu s poukazom na § 582 ods.1 OZ o umožnení vypovedať zmluvu uzatvorenú na dobu neurčitú, navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Išlo o záväzok na nepretržitú alebo opakovaciu činnosť a to odber vody a vtedy možno dať výpoveď aj bez uvedenia dôvodu len v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka. Odporca postupoval v zmysle platných právnych predpisov. Odporca aj ponúkal navrhovateľovi Dodatok ku zmluve uzavretej s ním, kde by sa kupujúci zaviazal odoberať počas fakturačného obdobia vodu v minimálnom množstve 12 m³, čím by aspoň čiastočne boli uhradené náklady odporcu na dodávku vody a potom by splnil podmienku atribútu „odberateľa“. Ani s týmto navrhovateľ nesúhlasil.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1, 3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O. s. p., lebo je vo výroku vecne správny, súd správne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením stotožňuje.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. by sa týkal chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom a to v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, to znamená musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, lebo príčinou nesprávnych skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, ide tu o situáciu keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula a nie je v danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p., preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval. Ani jeden odvolací dôvod nie je preukázaný.

Odvolací súd súhlasí s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa a k týmto dodáva:

Pri výklade ust. § 582 ods.1 Obč.zák. č. 40/1964 Zb., ak je predmetom záväzok pri dojednanej zmluve na dobu neurčitú o nepretržitej alebo opakovanej činnosti alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho mesiaca. Zo skutkového stavu vyplýva, že navrhovateľ mal po písomnej výzve odporcu naďalej spotrebu 0 m³, čiže neodoberal vodu a aj keď, tak minimum, preto bola daná výpoveď navrhovateľovi 7.4.2001 zo zmluvy, ktorú mali uzavretú na dobu neurčitú a to na nepretržitú alebo opakovanú činnosť (pitná voda, odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie a pod.). Len týmto spôsobom mohol ukončiť odporca záväzkový vzťah s navrhovateľom v súlade s právnymi predpismi. Je pochopiteľné a preukázané, že odporca mal výrazné náklady na udržiavanie odberného miesta navrhovateľa v obci A., navrhovateľova spotreba bola viac rokov nulová, čiže navrhovateľ neutrpel žiadnu škodu pri výpovedi zo zmluvy.

Navrhovateľov nárok musel byť zamietnutý súdom prvého stupňa.

Odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania s poukazom na § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo mal úspech odporca, ale ten si trovy v odvolacom konaní neuplatnil.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.